

Dampstibe til at gaae igjennem dem, men dette var der ikke Tale om dengang. Vi see nu, at dette ikke er Noget, der er af overordentlig stor Betydning, i finansiel Henseende, og jeg har det Haab, at hvis denne Båndforbindelse kommer istand, da vil den virkelig være af Betydning, idet Skjands overordentlig deilige Egne ville kunne lokke en Mængde Rejsende, og Banen derved blive frekventeret mere end ellers. Jeg gjentager, at efter min Mening er der ikke Grund til nu at forkaste dette Lovforslag, man kan rolig gaae til at prøve det ved anden Behandling og see, hvad der vil komme ud deraf.

Klein: Da jeg begjærede Ordet ved disse Forhandlingens Begyndelse, var det nærmest for at henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt, som iøvrigt kunde synes at staae i en fjernere Forbindelse med den foreliggende Sag. Dette er nu allerede steet af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen), der henlede Opmærksomheden paa et Andragende, der i de sidste Dage er omdeelt i Thinget og som gaaer ud paa, at der maatte blive anlagt en Hestebane fra Viborg By, eller rettere sagt, fra et Sted paa Sernbanen i Nærheden af Viborg, til Viborg Byes Havn ved Hjarbæk, og jeg finder mig derfor saameget mindre opfordret til i dette Dieblisk at forfølge dette Punkt videre, som den ærede Indenrigsminister paa en Maade affærdigede dette Spørgsmaal temmelig kort. Det forekommer mig, at det ikke vilde være ugjortligt at tage dette Punkt med ind i Loven, men jeg skal villig erkjende, at førend noget Saadant burde stee, fortjener Sagen vistnok nærmere Overveelse, og jeg skal tilføie, at det vilde være mig allerkjærest, om den meget ærede Indenrigsminister selv maatte finde sig foranlediget til at skænke dette Punkt sin velvillige Opmærksomhed, saa at yderligere Foranstaltninger i denne Retning ad Lovgivningsveien maatte blive overskødige; saaledes som Loven af 10de Marts 1861 foreligger, tror jeg nemlig ikke der behøves nogen Lovbestemmelse i denne Retning. — Der er imidlertid under Diskussionen fremkommet saa mange, som det forekommer mig, høist mærke-

lige Yttringer, at der vel kunde være Opfordring for mig, da jeg har faaet Ordet, til at dvæle noget ved dem. Jeg sigter navnlig til de Udtalelser, der have optaget en saa stor Deel af Forhandlingerne, og som have dreiet sig om det meget berømte Spørgsmaal, kunde jeg fristes til at kalde det, om der ikke maatte siges at have foreligget en Overeenskomst, hvorpaa der var steet Brud. Disse Udtalelser ere ganske vist imødegaaede fra flere Sider, navnlig ere de, som det forekommer mig, meget træffende og klart tilbageviste af de meget ærede Ministre, Kirke- og Undervisningsministeren og Indenrigsministeren, men jeg har en levende Følelse af, at disse Yttringer ere af den Beskaffenhed, at de bør finde en Tilbageviisning ikke blot fra Ministeriets Side, men ogsaa fra Medlemmer her i Salen. Det er ganske tilfældigt, at jeg ikke vil være istand til at fremføre meget Nyt eller meget Andet i denne Retning, end hvad der allerede er udtalt, navnlig af de ærede Ministre, men det forekommer mig dog, at der er faldet en og anden Bemærkning, som ikke tilstrækkelig er bleven paaagtet under Diskussionen, og jeg kunde ialtfald have lyst til noget mere at samle, hvad der saaledes kunde være at bemærke med Hensyn til disse mærkelige Udtalelser.

Der er altsaa talt om, at der var afsluttet en Overeenskomst. Det er da ogsaa ganske vist, at man altid kan sige, at der foreligger en Overeenskomst, naar der udkommer en Lov, forsaavidt en saadan forudsætter en Overeenskomst mellem de forskjellige Dele af den Lovgivende Magt, Regjeringen og Rigsdagen, og for Rigsdagens Vedkommende mellem dens to Afdelinger, og naar man vil sige, at her i en ganske anden Forstand er Tale om en Overeenskomst, fordi der var modstridende Anskuelser, der stode skarpt imod hinanden, saa skal jeg bemærke, at det jo vil være Tilfældet ved ethvert større Lovarbejde, at Meningerne staae imod hinanden, og at det endelige Resultat kun fremkommer derved, at de forskjellige Anskuelser enten forsones eller ialtfald enes om et Møglingsforslag. Dette vilde altsaa ikke være Noget, der i og for sig kunde berettige til paa en saadan Maade, som her er steet, at tale om en Overeenskomst, men man er jo ogsaa gaaet